

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.071 van 17 juni 1999
in de zaken A. 77.767/VII-16.504
77.768/VII-16.505.**

In zake : I. Willy VERMEERSCH,
II. Jan VERMEERSCH,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Willy
VERMEERSCH op 6 maart 1998 heeft ingediend om de ver-
nietiging te vorderen van :

1. het besluit van 22 december 1997 van de Vlaamse
minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij
zijn beroep tegen de weigering van 26 februari 1997
van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteelt-
bedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgensesteenweg 64,
gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard
en de beroepen weigering bevestigd;
2. het besluit van 6 januari 1998 van de Vlaamse
minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij
het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling
Mestbank, tegen het besluit van 3 juli 1997 van de
bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de
verzoeker van de milieuvergunning, voor een termijn
van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem,

Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren en uit te breiden met het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit gewijzigd (zaak A. 77.767/VII-16.504);

Gezien het verzoekschrift dat Jan VERMEERSCH op 6 maart 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 22 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij zijn beroep tegen de weigering van 26 februari 1997 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteelt-bedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigering bevestigd;
2. het besluit van 6 januari 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van 3 juli 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan de verzoeker van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit gewijzigd (zaak A. 77.768/VII-16.505);

Gelet op het arrest nr. 74.715 van 29 juni 1998 waarbij de zaken worden gevoegd en waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van 24 juli 1996;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 8 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekers, en van advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1. Willy VERMEERSCH baat sinds 1967 een landbouwbedrijf uit te Ichtegem (Eernegem), Zedelgemessteenweg 64.

Op 9 maart 1989 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen hem de exploitatievergunning voor onder meer 3.000 varkens, tot 9 november 1997.

De bestendige deputatie neemt op 12 maart 1993 akte van de aangifte van de opslag van 3.276 m³ dierlijke mest, tot 1 september 2011, en op 9 december 1993, van de uitbreiding van die opslag met 1.050 m³.

1.2. Jan VERMEERSCH, zoon van Willy VERMEERSCH, meldt op 12 juni 1996 de overname van een gedeelte van de inrichting, namelijk van 1.500 varkens en de opslag van 1.838 m³ dierlijke mest.

Voor het door hem geëxploiteerde deel van de inrichting heeft hij met zijn vader een overeenkomst van landbouwpacht gesloten.

1.3. Op 3 januari 1997 vraagt vader Willy VERMEERSCH aan de bestendige deputatie een milieuvergunning voor de verdere exploitatie van 1.500 mestvarkens en de opslag van 1.440 m³ dierlijke mest.

Op dezelfde dag vraagt zoon Jan VERMEERSCH een milieuvergunning voor de verdere exploitatie van 1.500 mestvarkens en de opslag van 1.838 m³ dierlijke mest.

1.4. De Vlaamse Landmaatschappij schrijft op 26 februari 1997 zowel aan vader als aan zoon VERMEERSCH het volgende :

"Uw bedrijf wordt op basis van volgende overwegingen beschouwd als een niet gezinsveeteeltbedrijf :

- 1) Definitie inrichting:
 - een milieu-technische eenheid waar vee wordt gehouden;

- een exploitatie bestemd voor landbouw- of tuinbouwproductie omvattende één of meer gebouwen of installaties of gedeelten ervan;
- 2) Definitie bedrijf: een of meerdere entiteiten; Worden als één bedrijf beschouwd: meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van :
 - eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
 - echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
 - een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
 - verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen;
 - ondernemingen die in rechte of in feite bindingen hebben op het vlak van personen en/of kapitaal en/of beleid;
- 3) Definitie gezin: een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft;
- 4) Definitie entiteit: een inrichting of een deel van een inrichting samen met de oppervlakte cultuurgrond die bij die inrichting of dat deel van de inrichting behoort, en waarvan het eventueel erin gehouden vee behoort tot éénzelfde eigenaar;
- 5) Notificatie gezinsveeteeltbedrijf: een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1, vermelde aangifte.
Het bedrijf wordt dus niet genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf omdat de Mestbank het beschouwt als zijnde één milieu-technische eenheid nl. één bedrijf met twee entiteiten".

1.5. Met brieven van 11 maart 1997 tekenen vader en zoon beroep aan tegen voormelde beslissingen van 26 februari 1997.

1.6. Op 3 juli 1997 verleent de bestendige deputatie aan Willy VERMEERSCH een vergunning op proef voor een termijn van één jaar, voor 1.500 varkens en de opslag van 1.440 m³ dierlijke mest, omdat na die proef-

termijn de uiteindelijke kwalificatie van het bedrijf zal kunnen bepaald worden.

Op dezelfde dag verleent de deputatie aan Jan VERMEERSCH, om dezelfde redenen, een proefvergunning voor één jaar, voor 1.500 varkens.

1.7. Op 6 augustus 1997 tekent de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, beroep aan tegen deze beslissingen.

1.8. De Vlaamse minister voor leefmilieu verwerpt op 22 december 1997 in één besluit de beide beroepen tegen de beslissing van 26 februari 1997 tot weigering van de notificatie van de bedrijven als gezinsveeteelt-bedrijven.

Dit is de eerste bestreden beslissing in beide zaken.

Dit besluit berust voornamelijk op de overweging :

"Overwegende dat het bedrijf van VERMEERSCH Willy, Zedelgemsesteenweg 64 te 8480 Ichtegem en VERMEERSCH Jan, Phoenixstraat 122 te 9000 Gent met entiteit op de Zedelgemsesteenweg 64 te 8480 Ichtegem niet wordt genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf omdat de Mestbank het beschouwt als zijnde één milieu-technische eenheid nl. één bedrijf met twee entiteiten".

1.9. Op 6 januari 1998 beslist de minister over het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen de aan Willy VERMEERSCH verleende proefvergunning voor 1.500 varkens.

Dit is de tweede bestreden beslissing in de zaak A. 77.767/VII-16.504.

Met die beslissing wordt het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij gedeeltelijk gegrond verklaard op grond van volgende overwegingen :

"Overwegende dat onderhavige aanvraag van VERMEERSCH Willy betrekking heeft op het hernieuwen

van een vergunning voor een varkenshouderij met 1.500 mestvarkens omvattende 3 stallen voor respectievelijk 475, 475 en 550 mestvarkens;

Overwegende dat de voormelde 3 stallen een onderdeel vormen van de varkenshouderij met 3.000 dieren in 7 stallen waarvan de verdere exploitatie aan VERMEERSCH Willy tot 9 november 1997 werd vergund bij voormeld besluit nr. 85-1/10.433 van 9 maart 1989 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen; dat op 18 juni 1996 door de Bestendige Deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen akte werd genomen van de overname door zoon VERMEERSCH Jan van 4 stallen voor in totaal 1.500 mestvarkens; dat VERMEERSCH Jan eveneens een aanvraag heeft ingediend voor de hernieuwing van de vergunning voor 1.500 mestvarkens (dossier-nummer AMV/00069765/600);

Overwegende dat de twee varkenshouderijen, elk voor 1.500 mestvarkens, fysisch van elkaar gescheiden zijn door een afsluiting; dat Jan VERMEERSCH over een eigen huisnummer en oprit beschikt; dat Jan VERMEERSCH gedomicilieerd is in Gent en er volgens Willy VERMEERSCH deeltijds is tewerkgesteld; dat Jan VERMEERSCH instaat voor het voederen van de op zijn naam vergunde dieren;

Overwegende dat inmiddels bij ministerieel besluit van 22 december 1997 uitspraak is gedaan over de beroepen die in het kader van het Mestdecreet op 11 maart 1997 door VERMEERSCH Willy en VERMEERSCH Jan werden ingediend met betrekking tot de weigering door de Mestbank van de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf; dat daarbij de beide beroepen ongegrond werden verklaard en de bestreden weigeringen werden bevestigd; dat deze weigeringen inzonderheid zijn gemotiveerd door het feit dat de twee entiteiten, met name de varkenshouderij met 1.500 mestvarkens geëxploiteerd door VERMEERSCH Willy en de varkenshouderij met 1.500 mestvarkens geëxploiteerd door VERMEERSCH Jan, als één milieutechnische eenheid zijn te beschouwen; dat deze stellingname steunt op het verslag dd. 13 augustus 1997 van de Afdeling Milieuvergunningen van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur;

(...)

Overwegende dat de inrichting niet als gezinsveeteeltbedrijf is genotificeerd;

(...)

Overwegende dat volgens het eerste lid van artikel 5.9.4.5. van titel II van het Vlarem bij hernieuwing van de milieuvergunning van bestaande varkenshouderijen na het verstrijken van de vergunningstermijn van de op 1 januari 1993 lopende vergunning de verbods- en afstandsbepalingen van de artikelen 5.9.4.3. en 5.9.4.4. van toepassing zijn, behoudens wanneer de hernieuwing betrekking heeft op

een bestaande gesloten varkenshouderij en het totaal aantal varkens, zeugen inbegrepen, niet meer bedraagt dan 1.800; dat de inrichting met 1.500 mestvarkens als onderdeel van de milieutechnische eenheid met 3.000 mestvarkens niet als een varkenshouderij met een gesloten karakter kan beschouwd worden; dat voor deze varkenshouderijen gelegen in agrarisch gebied een afstandsregel tot hindergevoelige gebieden geldt van 1.000 m; dat de dichtste stal gelegen is op ongeveer 30 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter; dat aan deze afstandsregel niet is voldaan; dat overeenkomstig het tweede lid van artikel 5.9.4.5. van titel II van het VLAREM de verbods- en afstandsbepalingen slechts vanaf 1 januari 2004 van toepassing zijn op deze inrichting;

Overwegende dat aangezien de inrichting vergund is voor 1.500 mestvarkens er jaarlijks 7.500 kg P_2O_5 wordt geproduceerd; dat de grondgebonden mestafzet voor wat VERMEERSCH Willy betreft 2.323 kg P_2O_5 en voor wat VERMEERSCH Jan betreft 328 kg P_2O_5 bedraagt; dat de grondverbondenmestafzet (4.918 kg P_2O_5 voorgelegd door VERMEERSCH Willy) niet in aanmerking komt omwille dat het hier gaat om een niet-gezinsveeteeltbedrijf; dat de bewezen totale mestafzetmogelijkheid, zoals blijkt uit het aanvullende advies dd. 16 oktober 1997 van de Vlaamse Landmaatschappij, 2.651 kg P_2O_5 bedraagt; dat de ecologisch verantwoorde mestafzet bijgevolg niet gewaarborgd is; dat volgens het aanvullende advies van de Vlaamse Landmaatschappij de verdere exploitatie van de gehele milieutechnische eenheid slechts kan worden vergund mits beperking tot maximaal 530 mestvarkens; dat op basis van de grondgebieden mestafzet de Vlaamse Landmaatschappij daarbij de volgende opsplitsing adviseert :

- 465 mestvarkens voor de entiteit op naam van VERMEERSCH Willy;
- 65 mestvarkens voor de entiteit op naam van VERMEERSCH Jan;

dat het voormelde advies steunt op het feit dat enkel de grondgebieden mestafzet in aanmerking werd genomen met uitsluiting van de grondverbonden mestafzet; dat het hier louter gaat om de verdere exploitatie van een niet-gezinsveeteeltbedrijf; dat het billijk is de inkrimping van de mestproductie te beperken tot de bij hernieuwing van de Milieuvergunning decretaal voorziene 25 %; dat het niet-gezinsveeteeltbedrijf immers ook nog een mestafzetmogelijkheid kan zoeken die zich situeert op het vlak van mestverwerking en/of afzet via export; dat de vergunning voor de gehele milieutechnische eenheid bijgevolg dient beperkt tot 2.250 mestvarkens; dat voor 530 mestvarkens van de milieutechnische eenheid de mestafzetmogelijkheid is aangetoond zodat hiervoor de verdere exploitatie voor een termijn verstrekkend op

1 januari 2004 kan worden toegelaten; dat voor de 1.720 resterende mestvarkens van de milieutechnische eenheid een mestafzetmogelijkheid dient gezocht in het domein van mestverwerking en/of export; dat het past de exploitant de gelegenheid te geven te kunnen aantonen dat hij over een dergelijke mestafzetmogelijkheid beschikt; dat het derhalve wenselijk is de vergunning voor 1.720 mestvarkens van de milieutechnische eenheid te verlenen op proef voor een termijn van twee jaar; dat onderhavige aanvraag en beroep evenwel slechts betrekking hebben op het onderdeel dat 1.500 mestvarkens omvat; dat de vergunning voor dit onderdeel op naam van VERMEERSCH Willy dient gekoppeld aan de vergunning voor verdere exploitatie van het andere onderdeel op naam van VERMEERSCH Jan; dat op basis van voorgaande overwegingen, voor wat het onderdeel op naam van VERMEERSCH Willy betreft, vooreerst de inperking met 750 mestvarkens voor de helft dient verrekend en verder slechts een vergunning kan worden verleend voor de verdere exploitatie :

- van 465 mestvarkens in een eerste stal (met vroegere capaciteit van 475 mestvarkens) voor een termijn tot 1 januari 2004;
- van 660 mestvarkens waarvan :
 - 10 in een eerste stal met vroegere capaciteit voor 475 mestvarkens;
 - 100 in een tweede stal met vroegere capaciteit voor 475 mestvarkens;
 - 550 in de stal met vroegere capaciteit voor 550 mestvarkens;op proef voor een termijn van twee jaar te rekenen vanaf 3 juli 1997;

dat de tweede stal met vroegere capaciteit van 475 mestvarkens nog maximaal met 100 mestvarkens mag worden bezet;

Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- zoals bevestigd door het ministerieel besluit van 22 december 1997 houdende uitspraak over de beroepen die in het kader van het Mestdecreet op 11 maart 1997 door VERMEERSCH Willy en VERMEERSCH Jan werden ingediend met betrekking tot de weigering door de Mestbank van de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf, wordt terecht gesteld dat het hier gaat om een niet-gezinsveeteeltbedrijf;
- terecht wordt geargumenteed dat de vergunbare verdere exploitatie met 25 % dient ingeperkt;
- wegens het feit dat het een niet-gezinsveeteeltbedrijf betreft, kan de grondverbonden mestafzet inderdaad niet in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de ge-

vraagde exploitatie, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt inzoverre de verdere exploitatie van het gevraagde onderdeel wordt beperkt tot 1 januari 2004 en tot 465 mestvarkens; dat voor 660 mestvarkens van het gevraagde onderdeel de verdere exploitatie kan worden vergund op proef voor een termijn van twee jaar ten einde de exploitant de gelegenheid te geven aan te tonen dat ook voor dit onderdeel de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen".

Het bestreden besluit verleent de vergunning, enerzijds, voor 465 varkens tot 31 december 2003, en, anderzijds, voor 660 varkens, op proef, tot 3 juli 1999, teneinde Willy VERMEERSCH de gelegenheid te geven te bewijzen dat hij de daarmee gepaard gaande mest kan afzetten via export of verwerking.

1.10. Met een ander besluit van dezelfde dag, verklaart de minister het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen de aan Jan VERMEERSCH verleende proefvergunning voor 1.500 varkens, eveneens gedeeltelijk gegrond.

Dit is de tweede bestreden beslissing in de zaak A. 77.768/VII-16.505.

Die beslissing steunt, mutatis mutandis, op dezelfde overwegingen als deze waarop het onder punt 1.9 bedoeld besluit berust.

Dit bestreden besluit verleent de vergunning, enerzijds, voor 65 varkens tot 31 december 2003, en, anderzijds, voor 1.060 varkens, op proef, tot 3 juli 1999, teneinde Jan VERMEERSCH de gelegenheid te geven te bewijzen dat hij de daarmee gepaard gaande mest kan afzetten via export of verwerking;

2. Gegrondheid van de beroepen

2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1.1. De verzoekende partijen voeren in beide zaken als **tweede middel** aan :

"Schending van de motiveringsplicht, vervat in de artt. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 en als algemeen rechtsbeginsel

Geen van beide aangevochten beslissingen bevatten een correcte motivering die beantwoordt aan bovenvermelde bepalingen.

Verzoeker blijft in het ongewisse over de vraag om welke reden door de verwerende partij en de Mestbank wordt gesteld dat zijn bedrijf een milieutechnische eenheid zou zijn. Al evenzeer blijft hij in het ongewisse over de vraag waarom - indien dan over een milieutechnische eenheid moet worden gesproken - dit een reden zou zijn om het statuut van gezinsveeteelt-bedrijf niet toe te kennen.

(...)

De motivering in de aangevochten beslissing vermeldt met andere woorden niet de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en bevat op de koop toe een aantal feitelijke en juridische overwegingen die onjuist en in het verzoekschrift weerlegd zijn".

2.1.2. In haar **memorie van antwoord** verwijst de verwerende partij vooreerst naar de rechtspraak van de Raad van State inzake de motiveringsplicht, en geeft die weer als volgt :

"de belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is erin gelegen dat de betrokken bestuurde in de hem aanbelangende beslissing de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden" (...) maar "waarbij de overheid er in de regel niet toe gehouden is ten aanzien van elk ingenomen standpunt te specificeren op welke onderzoeken of rapporten zij zich daarvoor baseert".

Zij vervolgt :

"Op basis van de juridische definities in het mestdecreet en de feitelijke gegevens zoals die blijken uit de onderzoeksverslagen van de Mestbank en de Afdeling Milieuvergunningen van AMINAL stelt de Minister in de eerste bestreden beslissing terecht vast dat de entiteit van de Heer VERMEERSCH Willy én de entiteit van zijn zoon Jan VERMEERSCH samen één bedrijf uitmaken en één milieu-technische eenheid. De Minister onderzoekt vervolgens of dit bedrijf in aanmerking komt voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf, wat niet het geval is. Het bedrijf beantwoordt niet aan de voorwaarden van artikel 2bis, par. 2, 2b en c;

De eerste Ministeriële beslissing herhaalt de conclusie van de beslissing in eerste aanleg genomen door de Mestbank. Dit is een beslissing die uiteraard werd meegedeeld aan verzoekers en waaruit ook duidelijk bleek waarom de entiteiten van verzoekers beschouwd moesten worden als zijnde één bedrijf, namelijk omdat het vee dat in de onderscheiden entiteiten wordt gehouden eigendom is van de leden van eenzelfde gezin, die samenwerken; Dat vader en zoon samenwerken is evident : de zoon is immers halftijds tewerk gesteld in Gent en hij woont daar; Hij is dus bij benadering slechts een twintigtal uren per week in het bedrijf; Men moet geen agrarisch specialist zijn om vast te stellen dat dit kennelijk onvoldoende is om 1.500 mestvarkens te verzorgen;

Benevens het feit dat dit geval ('vee eigendom van leden van eenzelfde gezin') het enige van de - toen nog vijf - decretaal (artikel 2, al. 2, 10° van het mestdecreet) bepaalde gevallen was dat van toepassing kon zijn op de entiteiten van verzoekers, werd ook de decretale definitie van 'gezin' opgenomen in de beslissing van de Mestbank. Dat verzoekers 'samenwerken' is overduidelijk en blijkt uit de onderzoeksverslagen en adviezen. De Heer Jan VERMEERSCH woont en werkt trouwens te Gent en zijn entiteit bevindt zich te ICHTEGEM, naast de entiteit van zijn vader;

Dat verzoekers wel degelijk op de hoogte waren en zijn van de reden waarom hun entiteiten werden beschouwd als één bedrijf, blijkt ook uit hun bezwaren tegen de beslissing van de Mestbank. Deze bezwaren werden opgenomen in de eerste bestreden Ministeriële beslissing;

De tweede en derde bestreden Ministeriële beslissing zijn aldus terecht gebaseerd op de eerste bestreden beslissing tot niet notificatie als gezinsveeteeltbedrijf. De Minister onderzoekt vervolgens onder welke voorwaarden de entiteiten van verzoekers nog kunnen worden vergund gelet op het feit dat deze entiteiten niet behoren tot een gezinsveeteeltbedrijf (van pag. 8 tot en met 10);

Het is derhalve volkomen ten onrechte dat verzoekers stellen dat zij over geen enkele controle-mogelijkheid zouden beschikken om de rechtsgeldigheid en de gegrondheid van de jegens hen getroffen weigeringsbeslissingen te verifiëren".

2.1.3. De verzoekende partij repliceert in haar **memorie van wederantwoord** :

"De thans in de memorie opgegeven reden is dat Jan VERMEERSCH volgens verwerende partij 'samenwerkt' met zijn vader, en dit wordt dan afgeleid uit de loutere affirmatie dat Jan VERMEERSCH halftijds tewerkgesteld is te Gent, dat hij er woont, dat hij bij benadering slechts een twintigtal uren per week in het bedrijf is, en dat men 'geen agrarisch specialist moet zijn om vast te stellen dat dit kennelijk onvoldoende is om vijftienhonderd mestvarkens te verzorgen'.

Verzoekers zijn ten eerste verbaasd deze nieuwe argumentatie - die niet uit de aangevochten beslissingen blijkt - te moeten lezen in geschriften die uitgaan van de minister die het leefmilieu onder zijn bevoegdheid heeft.

- Waar verweerster de feitelijke gegevens met betrekking tot 'slechts een twintigtal uren per week' vandaan haalt blijft een onopgelost raadsel : nooit werd een van verzoekers hieromtrent door één van de bevoegde diensten ondervraagd, en van een bezoek dat ter plaatse zou zijn gebeurd zijn geen van beide verzoekers op de hoogte.

Tweede verzoeker betwist bovendien met klem het opgegeven urenaantal. Door verwerende partij wordt vergeten dat tweede verzoeker alle weekends in zijn bedrijf is om er de zich alsdan opdringende onderhoudswerken uit te voeren, eventuele herstellingen en dergelijke meer. Voor het overige is zijn halftijdse aanwezigheid tijdens de weekdagen ruim voldoende om het bedrijf met 1500 mestvarkens alleen te runnen.

- Dat een bedrijf van 1500 mestvarkens niet zou kunnen worden gerund door één persoon op basis van een slechts deeltijdse activiteit is landbouwtechnisch volstrekt onwaar. Het bedrijf van tweede verzoeker is modern opgevat en vergt geen continue aanwezigheid. Uit op wetenschappelijke ervaring en literatuur gesteunde documentatie, die bij huidige memorie wordt gevoegd, blijkt dat één arbeider 3.840 vleesvarkens kan verzorgen wanneer deze in een volroosterstal met automatische voeding en drinkbakken gehuisvest zijn. Een deeltijdse presentie zoals dit voor tweede verzoeker het geval is laat hem dus op

basis van bovenvermelde criteria gemakkelijk toe 1500 vleesvarkens te verzorgen.

- Volledigheidshalve moet aan dit alles worden toegevoegd dat de bevinding van verwerende partij op de koop toe strijdig is met de bevindingen van de diensten van de Mestbank Brugge, die voor het zelfde jaar de beide bedrijven van verzoekers wel als eensgezinsveeteeltbedrijf hebben beschouwd. Begrijpe wie begrijpe kan.

Uit al het bovenstaande blijkt dat de motiveeringsplicht die rust op verwerende partij zowel op het formele als op het inhoudelijke vlak op flagrante wijze werd geschonden".

2.1.4. De verwerende partij antwoordt nog in haar laatste memorie :

"...

2. Bij eliminatie en puur op grond van gezond verstand kan men vervolgens niet tot een ander besluit komen dan dat het wel degelijk gaat om de tweede mogelijkheid te weten : 'Echtgenoten of leden van eenzelfde gezin'.

De andere toepassingen zijn inderdaad reeds op het eerste gezicht uitgesloten :

- 1) Om eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon gaat het natuurlijk niet!
- 2) Evenmin zijn er rechtspersonen in het geding, zodat ook de derde mogelijkheid van artikel 2, 10° niet van toepassing is.
- 3) Evenmin gaat het boekhoudkundig om verbonden bedrijven, zoals beschreven in het Koninklijk Besluit van 08/10/76 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen.
- 4) Tenslotte is de vijfde en laatste mogelijkheid intussen vernietigd.

Rest dus enkel en alleen de tweede mogelijkheid van artikel 2, 10° van het meststoffendecreet, te weten dat vader en zoon - en ook dit is eigenlijk een evidentie - leden zijn van eenzelfde gezin.

3. De motivering is des te meer voldoende door het feit dat in dezelfde kennisgeving van de beslissing ook de definitie van gezin in de zin van het meststoffendecreet wordt aanhaald.

De verwerende partij houdt tenslotte voet bij stuk dat het wel degelijk evident is dat beide verzoekers samenwerken, zoals uiteengezet in de memorie van antwoord : 'De zoon is immers halftijds tewerkgesteld in Gent en hij heeft daar ook zijn woonplaats ... is hij dus bij benadering slechts een 20-tal uur per week in het bedrijf; men moet geen agrarische specialist zijn om vast te stellen dat dit kennelijk onvoldoende is om 1.500 mestvarkens te verzorgen'.

Het zogenaamde tegenbewijs dat door verzoekers in hun memorie van wederantwoord wordt geleverd, is naast de kwestie. Immers, de veronderstelling dat zoon Jan slechts 20 uur per week in het bedrijf is, is eenvoudig te becijferen op basis van het gewone levenspatroon van de gemiddelde Vlaming : als halftijds tewerkgestelde dient de heer Jan VERMEERSCH minstens 4 uur per dag op zijn werk te zijn, elke mens heeft daarenboven gemiddeld 8 uur slaap per nacht nodig en tenslotte moet de heer Jan VERMEERSCH dan ook nog minstens 1 keer per dag heen en weer rijden tussen Gent en Eernegem, wat op zich ook weer een paar uur in beslag neemt.

Nu mogen verzoekers nog een zogenaamd bewijs voorleggen dat één arbeider 3.480 varkens kan verzorgen, daarmee is dan nog niet bewezen dat de heer Jan VERMEERSCH alleen en slechts over enkele uren per dag beschikkend, zonder ooit een dag verlof dan nog te nemen, in staat zou zijn om 1.500 varkens te verzorgen. De discussie of men nu 1.500 dan wel 3.480 varkens alleen kan verzorgen is overigens naast de kwestie, het gaat met name over de discussie of men überhaupt met een woon- en verblijfplaats in Gent en een halftijdse tewerkstelling aldaar in staat is om een bedrijf op een uur afstand rijden degelijk te leiden, dan na dag, nacht na nacht.

Het is kennelijk onredelijk te stellen dat Jan VERMEERSCH zijn bedrijf kan runnen zonder medewerking van zijn vader, die onmiddellijk naast het bedrijf woont";

2.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

2.2.1. Het tweede bestreden besluit in beide zaken steunt, in de mate dat het griefhoudend is voor de verzoekers, op het eerste bestreden besluit, dat de bedrijven van beide verzoekers weigert te notificeren als gezinsveeteeltbedrijf.

Die weigering gaat er van uit dat de beide inrichtingen als één bedrijf moeten worden beschouwd.

Dit uitgangspunt wordt in het middel bekritiseerd.

2.2.2. Het bestreden besluit van 22 december 1997 weigert de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van beide inrichtingen "omdat de Mestbank het beschouwt als zijnde één milieutechnische eenheid namelijk één bedrijf met twee entiteiten".

Uit deze "motivering" blijkt geenszins waarom de verwerende partij zelf de beide inrichtingen als één bedrijf beschouwt.

Het is vanzelfsprekend dat de minister zelf diende te onderzoeken of het al dan niet om één bedrijf gaat en dit deugdelijk moest motiveren in plaats van zich te beperken tot het louter vermelden van het standpunt van de Mestbank.

De verzoekers stellen dus terecht dat het betrokken besluit hen in het ongewisse liet over de motieven die de verwerende partij ertoe brachten hun beider bedrijven samen als één milieutechnische eenheid te beschouwen.

De post-factum in de memorie van antwoord en de laatste memorie door de verwerende partij gegeven motivering, kan, daargelaten bovendien de vraag of ze deugdelijk is, dit gebrek geenszins goedmaken, zodat de desbetreffende argumenten niet dienstig zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

1. Het besluit van 22 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van Willy VERMEERSCH tegen de weigering van 26 februari 1997 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigering bevestigd.
2. Het besluit van 6 januari 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van 3 juli 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Willy VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren en uit te breiden met het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit gewijzigd.
3. Het besluit van 22 december 1997 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van Jan VERMEERSCH tegen de weigering van 26 februari 1997 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigering bevestigd.
4. Het besluit van 6 januari 1998 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van 3 juli

1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan Jan VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit gewijzigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de vernietigde besluiten.

Artikel 3.

De kosten van de vorderingen tot schorsing, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de annulatieberoepen, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.